

Abstrakt

Diplomová práce zkoumá roli misogynie jako významného faktoru pravicového extremismu, kterou zakládá na empirických datech ze dvou případových studiích pravicových útoků v německých městech Hanau a Halle. Studie využívá psychologický výzkum k identifikaci klíčových mechanismů kolektivního narcismu, motivace k pomstě a hypermaskulinity, které indikují pravděpodobnost násilného extremismu. Tematická a komparativní analýza útoků, manifest a sekundárních zdrojů potvrzuje, že misogynní přesvědčení leží u kořenů těchto útoků a má stejný podíl jako xenofobní nebo rasistické ideologie, čímž prohlubuje sklon k násilnému extremismu.

Výzkum diplomové práce zdůrazňuje nutnost začlenit genderové hledisko do politik určených k prevenci a potírání násilného extremismu, tak, aby se řešily základní příčiny tohoto násilí. Práce předkládá empirické důkazy a teoretické poznatky o klíčové úloze misogynie v procesu radikalizace, jakož i doporučení pro účinnější strategie boje proti extremismu. Zkoumáním těchto případových studií výzkum přispívá k diferencovanějšímu pochopení dynamiky, která je hnací silou pravicově extremistického násilí, a zdůrazňuje význam zkoumání misogynie v akademickém diskurzu a při tvorbě politik.